

Dosarul nr. 2ra-112/22
2-19121815-01-2ra-27012022

Prima instanță - (Judecătoria Ungheni, sediul central) jud: V. Stratulat
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Anton, R. Pulbere, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

2 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Radu Nicorici în numele și interesele Galinei Puș,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Puș împotriva lui Valerian Pascaru, intervenient accesoriu Eduard Florea, cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 4 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 22 iulie 2019, Galina Puș, fiind reprezentată de avocatul Radu Nicorici, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valerian Pascaru, solicitând încasarea sumei de 19 500 lei cu titlu de prejudiciu material, 1 200 lei pentru aragazul portativ și 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii, a invocat că pe parcursul lunii iulie 2016 pârâtul s-a prezentat la domiciliul pârâtei, unde au convenit construirea unei sobe. Ulterior au discutat referitor la calitate, preț și unele momente de design, ultimul a garantat calitate și rapiditate în lucru și transportare materialelor din România. Au convenit prețul lucrărilor și alte momente, după care a pregătit materialele și pârâtul a început lucrul asupra sobei.

A menționat că lucrarea a fost finisată prin luna septembrie, iar când au aprins focul în sobă, în casă ieșise fum. Pârâtul sub diferite pretexte a motivat că a făcut totul calitativ, dar urma să facă un nou hodgeac (fumar), explicându-le că cel vechi nu-i bun și el va reveni la sfârșitul lui septembrie 2017, când se va răci timpul de afară.

Înțelegând că într-adevăr soba era umedă și timpul de afară cald, a fost de acord cu pârâtul, convenind că va reveni prin septembrie-noiembrie pentru finisarea lucrărilor.

Din acel moment, pârâtul nu a mai revenit, invocând diverse motive.

Pentru lucru efectuat, i-a fost achitată suma de 19 500 lei.

La apelurile telefonice nu a mai răspuns, iar când se întâlnea cu el în oraș, zicea că sâmbăta viitoare va veni, și tot așa.

În anul 2018 a apelat la poliție, cât și la asociația sobarilor. La insistența ultimilor, acesta a venit cu un reprezentant de la asociație, care a stabilit unele greșeli ce au fost admise la zidirea sobei.

Atunci au convenit cu pârâtul că în zilele libere să revină pentru a înlătura greșelile, însă nu a mai revenit.

Fiind deja toamna târzie reclamantul nu a mai luat pe cineva să repare soba și așa timp de câțiva ani la rând făcea focul, iar când se deschide ușa sobei fumul ieșea în odaie. Ca urmare s-a hotărât de a se adresa în instanța de judecată pentru a i se recupera prejudiciul cauzat, atât cel material, cât și moral, precum și contravaloarea aragazului portativ împrumutat, în suma de 1 200 lei.

Prin încheierea protocolară din 11 noiembrie 2020 a Judecătorei Ungheni, sediul central, în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantei, în proces s-a atras Eduard Florea.

Prin hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătorei Ungheni, sediul central, s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasat de la Valerian Pascaru în beneficiul Galinei Puș, suma prejudiciului material în mărime de 19 500 lei și suma pentru prejudiciul moral în mărime de 3 000 lei, în total suma de 22 500 lei.

S-a respins acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 7 000 lei și a sumei pentru aragazul portativ în mărime de 1 200 lei.

S-a încasat din contul pârâtului Valerian Pascaru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 685 de lei.

La 22 martie 2021, Valerian Pascaru și avocatul Stanislav Coptețchi au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 4 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Valerian Pascaru și avocatul Stanislav Coptețchi în interesele lui Valerian Pascaru.

S-a casat integral hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătorei Ungheni, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă prin care:

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Galina Puș împotriva lui Valerian Pascaru, intervenient accesoriu Eduard Florea, cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

S-a încasat de la Galina Puș în beneficiul lui Valerian Pascaru suma de 551 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că acțiunea este neîntemeiată, or, reclamanta nu a probat faptul executării necorespunzătoare de către apelant a obligațiilor sale contractuale și, drept consecință, a cauzării prejudiciului.

A reținut că deși intimata a invocat că adresarea sa Asociației Naționale a Hornarilor Constructorilor de Coșuri de Fum și Șemineu, în privința aceasta nu a fost întocmit nici un Act de constatare a viciilor.

Iar, din probele prezentate de intimată și cercetate în ședința instanței de fond rezultă că problema fumului din casă, este dictată de viciile materiale pe care

le avea coșul de fum, la care fusese conectată soba. Iar, apelantul a adus la cunoștință intimă necesitatea înlăturării viciilor pe care le posedă coșul de fum.

Prin urmare, a concluzionat că reclamanta nu a demonstrat că soba construită prezintă vicii materiale.

La 4 ianuarie 2022, prin intermediul poștei (f.d.170), avocatul Radu Nicorici acționând în numele și interesele Galinei Puș, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 4 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Ungheni, sediul central.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată, pasibilă de a fi casată integral.

Recurenta a susținut că prin decizia sa, instanța de apel a refuzat să de-a apreciere declarațiilor pârâtului depuse în instanța de fond precum și anterior la organul de urmărire penală.

Astfel, a menționat că intimatul la organul de urmărire penală prin declarații, a confirmat erorile admise de el la construcția sobei (manoperei).

La fel în instanța de fond, Valerian Pascaru a declarat că recunoaște suma de 19 500 lei primită pentru manopera efectuată, și a recunoscut că au fost admise careva erori.

Reieșind din faptul că Valerian Pascaru a recunoscut în prima instanță mai multe fapte și înscrisurile de primire a banilor pentru construcția sobei, care au fost anexate la materialele cauzei civile, precum și, a recunoscut gafele admise nemijlocit de el, în prezenta speță sunt aplicabile prevederile art.123 alin. (6) din Codul civil, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Instanța de apel nu a luat în considerare investigația efectuată de Inspectoratul de Poliție Ungheni și de explicația pârâtului, menționând că acest fapt nu are tangență cu cauza civilă. Este absurdă o asemenea afirmație în situația în care materialul acumulat de IP Ungheni se referă exact la pretențiile civile formulate fiind efectuată o anchetă efectivă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 15 decembrie 2021, însă dovada legală de recepționare a acesteia de către Galina Puș lipsește.

În cererea de recurs, reprezentantul recurenteii a menționat că decizia integrală a fost recepționată de către el, prin e-mail, la 13 decembrie 2021.

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul declarat la 4 ianuarie 2022, prin intermediul poștei, este depus în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs la 27 ianuarie 2022, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Prin referința depusă la 15 februarie 2022, reprezentantul intimatului Valerian Pascaru, avocatul Stanislav Copețchi, a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva

Italiai, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Radu Nicorici în numele și interesele Galinei Puș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Radu Nicorici în numele și interesele Galinei Puș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh